

תת"ע (עכו) 3203-08-24 - שחר יחיא נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 3203-08-24 - שחר יחיא נ' מדינת ישראלשלום עכו

תת"ע (עכו) 3203-08-24

שחר יחיא

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[29.09.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 09.09.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 24.09.2024.

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקש טען כי לא התייצב לדיון מאחר ובאותו יום נשמעו בעיר מגוריו (נהריה) אזעקות. חרף החלטתי כי המבקש יתמוך את בקשתו בתצהיר הוא לא עשה כן. אין לי יכולת לדעת אם ביום הדיון אכן היו אזעקות בעיר נהריה אשר מנעו מהמבקש להתייצב לדיון ומצופה היה מהמבקש לצרף אסמכתא כלשהי כי אכן נשמעו אזעקות אשר מנעו ממנו להתייצב לדיון.

לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדן, ובהעדר ראיה ראשונית כלשהי התומכת בטענת המבקש בדבר חוסר יכולתו להתייצב לדיון, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדיון אשר נקבע בענייני, ואין למבקש אלא להלין על עצמו.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינינו.

לא ברור מהי טענת ההגנה של המבקש, המבקש טען כי "אין טסט זה בתמימות מוחלטת", יחד עם זאת ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. בהערת אגב אציין כי צילום רישיון הרכב אשר צורף אינו מעלה ואינו מוריד לעניין אחריות המבקש לביצוע העבירה שכן רשום כי הרישיון הינו בתוקף עד ליום 22.06.2022 וזה המועד שאף מצוין בכתב האישום.

המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת.

המזכירות תמציא העתק החלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ד, 29 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.